

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619203171
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619203171.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: O. F., G.. X. XX. XXXX, K. B. XXXX/X, XXX XX G. I., A. G. Z., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Koncová & Partners, s. r. o., IČO: 47 256 907, so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 983,07 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.076,07 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd dňa 16. 5. 2019 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplata sumy 983,07 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a náhrady trov konania titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca v čase podania žaloby nedisponoval, preto navrhoval, aby súd tento dôkaz vyžiadal od žalovaného. Žalobca ako dôkaz predložil Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, v zmysle ktorého bola so žalovaným uzatvorená aj Dohoda o poskytnutí služby. Žalobca ďalej uviedol, že na základe 2. strany Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2015, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 930,- Eur, ktorý mal žalobca zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 50,83 Eur mesačne, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 1.327,80 Eur.

3. Žalobca má za to, že predmetný spotrebiteľský úver vychádzajúc z Oznámenia o schválení úveru a dostupných údajov:

- má nesprávne uvedenú RPMN 26% a to v neprospech spotrebiteľa, keďže z dostupných údajov je evidentné, že žalovaný do RPMN nezahrnul odplatu za služby spojené s Dohodou o poskytnutí služieb, z dôvodu čoho je PRMN uvedená v nesprávnej výške
- má nesprávne uvedenú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (42 splátok x 50,83 Eur = 2 134,86 Eur a nie 1 327,80 Eur ako je uvedené na 2. strane Oznámenia.

4. Podľa vyjadrenia zamestnávateľa bolo formou vykonaných zrážok zo mzdy žalobcovi strhnutých ku dňu 31.1.2019 suma 1 862,24 Eur a následne bola žalobcovi formou zrážok zo mzdy v mesiaci 02/2019 strhnutá suma 50,83 Eur.

5. Ku dňu podania žaloby bola zrazená formou zrážok zo mzdy žalobcovi suma spolu vo výške 1 913,07 Eur, úver bol poskytnutý v sume 930 Eur. Žalobca sa teda domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 983,07 Eur, pričom navrhol, aby dôkazné listiny, ktorými žalobca nedisponuje, a to Oznámenie veriteľa o schválení úveru, Zmluvu o úvere, Dohodu o poskytnutí služby a prehľad poskytnutých a prijatých finančných prostriedkoch veriteľom, vyžiadal súd od žalovaného, aby tak mohol ustáliť konečnú výšku žalovanej sumy.

6. Žalobca k podaniu žaloby pristúpil po nariadení neodkladného opatrenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/45/2019, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa práva na výkon zrážok zo mzdy žalobcu v súvislosti s predmetným úverom. Žalobcovi bola predmetným nariadením zároveň uložená povinnosť podať žalobu, predmetom ktorej bude povinnosť žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie súvisiace s predmetnou zmluvou zo dňa 3. 4. 2019.

7. V ďalšej časti odôvodnenia žalobného návrhu žalobca uviedol dôvody, pre ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Konštatoval, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

I. RPMN

8. V Zmluve o uzatvorení spotrebiteľského revolvingového úveru žalovaný, ako veriteľ, uvádza niekoľko rozličných sadziieb RPMN. Na žiadosti o poskytnutie úveru v bode 5. uvádza žalovaný sadzbu RPMN vo výške 26,15 %, následne na tej istej žiadosti v bode 6. uvádza inú sadzbu RPMN, a to vo výške 26 %. Žalobca má zato, že takéto rozporuplné údaje o RPMN sú jednoznačné a zmätočné a pre spotrebiteľa neprehľadné. Navyiac, čo je pre posúdenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky najdôležitejšie, do RPMN mala byť zahrnutá aj odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytnutí služby, ktorá je vo výške 900,06 eur (čo vyplýva aj z textu druhej strany Oznámenia o poskytnutí úveru, kde je zároveň uvedený aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 93,- eur). Pri takýchto údajoch reálne RPMN je vo výške 88,14 %. RPMN je takto v predmetnej spotrebiteľskej zmluve nesprávne uvedená, v rozpore s dobrými mravmi a s ustanovením s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Uvedená odplata výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, pretože podľa informácií NBS SR v januári roku 2015 bola priemerná ročná RPMN pri spotrebiteľských úveroch vo výške 12,92 %.

II. Náklady spojené so spotrebiteľským úverom

9. Zmluva je v rozpore s § 2 písm. g/ citovaného zákona, v zmysle ktorého do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom musia byť uvedené všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, poistné a náklady spojené so Zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa, čo v prípade žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo splnené.

III. Dohoda o poskytovaní služieb

10. Ďalšou nekalou praktikou je uzavretie Dohody o poskytnutí služby, čím žalovaný mal v úmysle obísť zákonný limit stanovený na odplatu za spotrebiteľský úver a poskytol žalobcovi službu, ktorú on nikdy nevyužil. Predmetná dohoda je teda neplatná, v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon. Žalobca si nie je vedomý podpisu tejto dohody, rovnako ako ani služieb, ktoré mu mali byť poskytnuté. Túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú a nemožno ju považovať za podmienku, ku ktorej nemusel žalobca pristúpiť, pokiaľ mu mal byť úver poskytnutý, a teda v žiadnom prípade nemožno hovoriť o dobrovoľnosti takejto Dohody. K takto koncipovanej zmluve pristupuje dlžník v prvom rade s tým, že má záujem získať úver, musí akceptovať vopred pripravené zmluvné podmienky a obvykle nemá dost' času dôkladne si zmluvu prečítať a dostatok odborných znalostí k tomu, aby odborné a cielene náročne formulované body zmluvy mohol vôbec z pohľadu ich obsahu a dosahu na jeho osobu posúdiť. Takto môže dôjsť k tomu, že sa zaviazne zaplatiť za službu, ktorú nedostal a ktorú vôbec dostať

nemusí, čo spôsobuje v tejto časti jeho zjavne nevýhodné postavenie. Takéto zmluvné podmienky sú neprímerané, v neprospech spotrebiteľa, a teda neplatné.

11. V zmysle Zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa § 5a), ďalej v zmysle Občianskeho zákonníka §52 a §53 ods. 3 OZ, ako aj v zmysle ustálenej judikatúry ďalšou neprijateľnou podmienkou Zmluvy je zabezpečenie plnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy a to formou dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca nedisponoval Dohodou o zrážkach zo mzdy, táto bola pre potreby súdneho konania poskytnutá až zo strany zamestnávateľa. Žalobca si nie je vedomý, že takúto Dohodu uzatvoril. Žalobca nebol poučený o dôsledkoch uzavretia dohody a v prípade, že ju podpísal, tak mu bola predložená na podpis s množstvom ďalších formulárových zmlúv, ktoré bol povinný podpísať, ak chcel úver získať. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná. Preto sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností, vzhľadom k tomu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, preto sa žalobca predmetnou žalobou domáha od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia, ktorého výšku mienil v procese dokazovania upraviť.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 19. 6. 2019 poprel tvrdenie žalobcu o nesprávne uvedenej priemernej RPMN.

14. Uviedol, že žalobca v podanej žalobe tvrdí, že v zmluve o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXX sa uvádza nesprávna priemerná RPMN a má byť správna 12,92 %. Toto tvrdenie žalobcu je nesprávne a odporuje právnym predpisom. Poukázal na výklad § 9 ods. 2 písm. y) a § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a ako má byť správne aplikovaný na daný revolvingový úver, pri výpočte RPMN. Konštatoval, že v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere bola platná hodnota priemernej RPMN 36,30 %. Tvrdenie žalobcu odkazujúce na štatistické údaje zo zdroja [www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/...](http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/) je v rozpore s vyššie označenými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. a vykonávacieho právneho predpisu. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobcu o nesprávne uvedenej RPMN, ktoré tento uvádza z dôvodu, že podľa internetovej kalkulačky [https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/...](https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/) si vypočítal inú hodnotu. K výpočtu RPMN uviedol, že a) RPMN sa počíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a nie podľa žalobcom odkazovaného internetového informatívneho prepočtu, b) žalobcom tvrdený prepočet nezohľadňuje všetky údaje vyžadované zákonom (najmä dátum poskytnutia úveru, skutočný počet dní medzi dátumom poskytnutia úveru a splatnosťou tej - ktorej splátky). Žalovaný určil hodnotu RPMN spôsobom, ktorý vyplýva z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. (na rozdiel od žalobcu, pretože zákon žiadnu internetovú kalkulačku nepovažuje ani za spôsob výpočtu RPMN a ani za dôkaz o správnosti výpočtu).

15. Ďalej poukázal na to, že tvrdenia žalobcu neobstoja, nakoľko: a) náklady podľa dohody o poskytovaní služieb nie sú súčasťou celkových nákladov podľa zákona, b) žalobca tvrdí, že dohoda o poskytovaní služieb je neplatná, v dôsledku čoho by ani náklady podľa nej nemohli byť zahrnuté do celkových nákladov v zmysle zákonnej definície podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. keďže súčasťou týchto nákladov sú len plnenia z platného právneho titulu. Uzavretie Dohody o poskytovaní služieb bolo dobrovoľné a nikdy nebolo podmienkou na získanie úveru, preto ani odplata sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver, s odkazom na znenie § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN zo správnych vstupných údajov, k čomu citoval časť rozhodnutia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018.

16. Poprel aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne.

17. Pre úplnosť uviedol, že údaje o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk sa zverejňujú vždy v posledný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho

po uplynutí kalendárneho štvrťroka (čiže za 1. štvrťrok do 30.04., za 2. štvrťrok do 31.07. atď.). Konkrétne, v čase uzavretia zmluvy bola priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4, teda priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, vo výške 15,16 %. To znamená, že podľa vyššie uvedených pravidiel maximálna výška odplaty mohla byť 30,32 %. Táto hodnota odplaty nebola odplatom podľa žiadnej zmluvy prekročená.

18. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že zabezpečenie plnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy formou dohody o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t. j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhrádza na základe dlžníkovho súhlasu (vyjadreného v Dohode o zrážkach zo mzdy) jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy, a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov.

19. Žalovaný poukazuje na to, že dňa 15.12.2015 bola opätovne schválená novela zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015, kde podľa jej článku VI. bod 8 - „Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté.“). Uvedený zákon bol vyhlásený v Zbierke zákonov pod č. 438/2015. V predmetnej novele boli plne zohľadnené a prebrané viaceré právne záväzné akty Európskej únie, rovnako aj predmetná Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Podľa doložky zlučiteľnosti bol zároveň konštatovaný aj súlad právnej úpravy s únijným právom.

20. Tvrdenia žalobcu sú založené na porušení zákazu pravej retroaktivity. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Co/142/2016 - 86: „Odvolací súd je zhodne s odporcom toho názoru, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Obč. zák. nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. To platí napriek tomu, že navrhovateľka zrejme nemala možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Názor navrhovateľky, že dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku, nemá oporu v právnych predpisoch.“

21. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia v celkovej výške 147 Eur vrátane DPH.

22. Žalobca v replike zo dňa 18. 7. 2019 trval na podanej žalobe z dôvodov uvedených v jej písomnom podaní zo dňa 16. 5. 2019, k čomu uviedol, že ďalším dôvodom na posúdenie, že predmetný revolvingový úver je bezúročný a bez poplatkov je absencia údajov o dobe trvania zmluvy, k čomu poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice I sp. zn. 36Csp/115/2016 zo dňa 15. 5. 2018, kde sa uvádza, že dobu trvania zmluvy je potrebné pri revolvingovom úvere ohraničiť, keďže ani tento nie je poskytovaný do nekonečna. Ďalej uviedol, že odhladnuc od doby trvania zmluvy absentuje v nej ďalší údaj, a to údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj 42 mesiacov na žiadosti o schválenie úveru nemožno považovať za postačujúci, má byť uvedený jednoznačne tak, aby spotrebiteľ nemusel vykonávať ďalšie výpočty. K tomu poukázal na ďalšie doterajšie rozhodnutia súdov známe zo súdnej praxe. Opakovane sa vyjadroval k nesprávne uvedenej priemernej hodnote RPMN a k nezákonnosti dohody o poskytovaní služieb a výške odplaty, ako aj dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

23. V závere žalobca v replike upravil výšku vyčísleného bezdôvodného obohatenia na sumu 1.076,07 eur, čo odôvodnil tým, že v bode 5 a v bode 6 Žiadosti o poskytnutie úveru je uvedený poplatok za

poskytnutie úveru vo výške 93 Eur. Keďže žalobca nemal túto hodnotu doposiaľ k dispozícii, navrhol zmenu žaloby v časti vyčíslenia bezdôvodného obohatenia o sumu 93 Eur, ktorú žalobca uhradil ako poplatok za poskytnutie úveru. Táto suma bola žalovaným od žalobcu, ako spotrebiteľa, strhnutá priamo z výšky poskytnutého úveru (930 Eur), čo znamená, že žalovaný zaslal na účet žalobcu z titulu úveru nie 930 Eur, ale 837 Eur (930 Eur - 93 Eur). Na základe predloženého dôkazu navrhoval zmenu žaloby v časti vyčíslenia výšky bezdôvodného obohatenia z pôvodnej sumy 983,07 Eur na sumu 1 076,07 Eur.

24. Žalovaný v duplike zo dňa 24. 10. 2019 navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Konštatoval, že žalobca po podpise zmluvy uhradil na účet žalovaného platby vo výške 2.340,62 Eur, k čomu predložil prehľad platieb uskutočnených v súvislosti s predmetným revolvingovým úverom žalovaným za obdobie od 16. 3. 2015 do 27. 8. 2019 a následne na výzvu súdu predložil ďalšie dôkazné listiny, a to Žiadosť a Zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX.

25. Súd uznesením zo dňa 29. 10. 2019 pripustil zmenu žaloby, v znení, ako je uvedené v enunciacie tohto rozsudku.

26. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 8. 1. 2020 ktorého sa nezúčastnila žiadna z procesných strán ani ich právni zástupcovia, preto súd v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

27. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 29. 1. 2015, dohodou o poskytnutí služieb, splátkovým kalendárom - prehľadom platieb odo dňa 16. 3. 2015, oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 29. 1. 2015, uznesením o vydaní neodkladného opatrenia tunajšieho súdu sp.zn. 2Csp/45/2019, Dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 29. 1. 2015, Žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy adresovanou ŽSR Bratislava - zamestnávateľovi žalobcu, písomným vyjadrením zamestnávateľa žalobcu o realizácii zrážok zo mzdy zo dňa 1. 3. 2019 a po oboznámení sa s obsahom celého spisu bol zistený tento skutkový stav:

28. Dňa 29. 1. 2015 sporové strany uzavreli zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX. Z úverovej zmluvy bolo zistené, že žalovaný poskytol žalobcovi úver (na základe údajov o schválenom úvere) vo výške 930,- Eur, ktorý sa tento zaviazal splácať v mesačných splátkach po 29,40 Eur po dobu 42 mesiacov, splatných v dohodnutom termíne splatnosti. V zmluve je uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť t.j. úver a úroky vo výške 1.327,80 Eur. Zmluva obsahuje predpokladanú RPMN za úver vo výške 26,15 %, ďalej je uvedená ročná úroková sadzba úveru 18,06 %, priemerná RPMN 36,30 % a ročná úroková sadzba revolvingu 18,06 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru 93,- Eur.

29. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že sporové strany uzavreli dňa 29. 1. 2015 aj dohodu o poskytovaní služieb, v ktorej bolo dojednané, že zákazník zaplatí poskytovateľovi odplatu 900,06 Eur, pričom zákazník sa zaviazal splácať túto odplatu v mesačných splátkach uvedených spolu so splátkami úveru. Išlo o komplexný balíček služieb, ktorý pozostával zo služby spočívajúcej v poskytnutí informácií o zostávajúcich záväzkoch, služby odkladu splatnosti splátok, informáciou pred splatnosťou splátky, informáciou o prijatí platby, služby vyhotovenia a zaslania kópii dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, služby 2. upomienka zdarma a služby podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Súčasťou zmluvy boli i štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

30. Zo splátkového kalendára žalobcu súd zistil, že výška predpísanej splátky od 16. 3. 2015 do 11. 3. 2019 činila 50,83 Eur.

31. Z prehľadu splátok splácania zmluvy predloženého žalovaným súd zistil, že žalobca zaplatil na účet žalovaného platby vo výške 2.340,62 Eur, ktorú sumu ani jedna zo strán sporu nerozporovala. Sám žalovaný v duplike potvrdil v súlade s priloženým prehľadom splátok zaplatenie tejto sumy titulom predmetného revolvingového úveru žalovaným.

32. Žalovaný potvrdil zaplatenie tejto sumy, ktorá bola titulom poskytnutého revolvingového úveru žalobcom uhradená. Výška zaplatenej sumy teda v tomto konaní nebola sporná. Neboli sporné ani tvrdenia žalovaného, že žalobca podpísal v deň podpisovania Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru

aj Dohodu o poskytnutí služieb a Dohodu o zrážkach zo mzdy, aj keď žalobca v písomnom odôvodnení žaloby uvádza, že nie je si vedomý toho, aby tieto dohody podpisoval. Na druhej strane napáda ich platnosť, z čoho logicky vyplýva, že predmetné dohody podpísal a boli teda predmetom súdnej kontroly v tomto konaní.

33. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

34. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

35. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

40. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

42. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

43. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ku dňu 29. 1. 2015) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

44. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ citovaného zákona platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

45. Podľa § 11 ods. 1 písm a) citovaného zákona platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

46. Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

47. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

48. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

49. Podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

50. Podľa § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

51. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 20.8.2014 uzavretá zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorej obsah, vrátane Dohody o poskytnutí služby (pripravenú predtlač) nemal žalobca možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvu uzavrel žalobca ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Vzhľadom na účel uzavretia zmluvy a to poskytnutie spotrebiteľského úveru, kedy pri poskytnutí úveru bolo žalobcovi poskytnuté tlačivo zmluvy vrátane zmluvných dojednaní je otázne, či tento mal dostatok času a možnosť oboznámiť sa s celým obsahom zmluvy a pochopiť význam podmienok v nej uvedených. Skutočnosť, že žalobca zrejme nemal reálne možnosť oboznámiť sa podrobne s obsahom zmluvy, nikto mu jednotlivé body zmluvy nevysvetlil a text zmluvy mu nebol jasný a teda žalovaného konanie možno kvalifikovať ako konanie v rozpore s ust. § 4 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverovej zmluvy, vyplýva zo samotnej zmluvy, ktorá bola žalobcom podpísaná dňa 16. 1. 2015, žalovaným až dňa 29. 1. 2015. Táto skutočnosť je zrejماً aj z toho, že zmluva, ale predovšetkým Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, sú písané malým nahusteným písmom, pričom ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie.

52. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje náležitostiam, tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ sa týka námietky žalobcu, že zmluva neobsahuje náležitosti zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverovej zmluvy, a to k 20. 8. 2014, súd má zato a v tomto prípade sa stotožňuje s právnym posúdením tejto

konkrétnej zmluvnej podmienky v úverovej zmluve, že ročná percentuálna miera nákladov je v nej uvedená nesprávne, a to v neprospech žalobcu, ako spotrebiteľa. K uvedenému súd uvádza nasledovné:

53. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru, poplatok za odklad splatnosti splátok a iné. Dokazovaním bolo preukázané, že na základe uvedenej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 930,- Eur, z čoho ako vyplýva z prehľadu splácania klienta mu bola reálne vyplatená len suma 837,- Eur, pričom žalovaný si od sumy úveru odpočítal poplatok za poskytnutie úveru 93,- Eur. RPMN uvedená v zmluve činí 26,15 %, avšak z prepočtu je zrejme že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v danom prípade nebol zahrnutý uvedený poplatok. Súd má za to, že v danom prípade zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru sa stalo nevyhnutnou súčasťou úveru, preto tento mal byť zahrnutý do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

54. Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že ročná percentuálna miera nákladov je uvedená nesprávne, v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Keďže tieto údaje nie sú v zmluve uvedené správne súd konštatuje, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. Preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že žalovanému poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

55. Čo sa týka spornej "Dohody o poskytnutí služby", z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a z písomného vyjadrenia žalovaného je zrejme, že dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby v zmysle Dohody vo výške 900,06 eur, pričom túto sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu so splátkami úveru a úrokov za úver. Išlo o odplatu za komplexný balíček služieb uvedených v článku II uvedenej dohody, ktorý pozostával zo služby spočívajúcej v poskytnutí informácií o zostávajúcich záväzkoch, služby odkladu splatnosti splátok, informáciou pred splatnosťou splátky, informáciou o prijatí platby, služby vyhotovenia a zaslania kópii dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, služby 2. upomienka zdarma a služby podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Dohoda o poskytnutí služby patrí medzi tzv. adhézne zmluvy, ktoré tvoria akýsi doplnok hlavnej spotrebiteľskej zmluvy. Toto je zrejme z textu samotnej úverovej zmluvy ktorá sa v bode 5 odvoláva na dohodu i z textu samotnej dohody, ktorá hneď v úvode v článku I. bod 1 uvádza, že "dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo dohody". Žalovanému nič nebránilo pokiaľ išlo o doplnkové služby k zmluvám o revolvingovom úvere, aby si tieto služby dohodol priamo v úverovej zmluve. Skutočnosť že tak neučinil, jednoznačne nasvedčuje tomu, že záujmom žalovaného bolo takýmto spôsobom obísť zákon, čo ust. § 39 Občianskeho zákonníka sankcionuje neplatnosťou právneho úkonu teda samotnej dohody. Podľa názoru súdu táto dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvy a to v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že dohoda bola individuálne dohodnutá, súd sa s týmto nemôže stotožniť. Formálne síce možno "Dohoda o poskytnutí služby" budí dojem samostatnosti, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať záver, že v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená, pretože predmetná "Dohoda" je integrálnou súčasťou zmluvy, je od vzniku a existencie zmluvy o úvere závislá. Hlavným predmetom plnenia je stále poskytnutie úveru a iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly by bol v rozpore s ratio legis ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože veriteľ by tak mohol rozčleniť úverovú zmluvu na viaceré samostatné "individuálne dohodnuté" časti, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Tento výklad by bol nepochybne v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy. Ďalej je potrebné uviesť, že spotrebiteľ, (pričom je otázne, či vôbec o tom, že takúto dohodu podpisuje vedel) už v čase, keď žiadnu službu ešte nevyužil, zaplatil jej použitie, takže zo strany veriteľa došlo k získaniu prospechu skôr, ako poskytol plnenie. Po dôslednom podrobení predmetnej dohody súdnemu prieskumu mal súd za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvy a to v neprospech spotrebiteľa a snaží sa obísť zákon, preto je v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatnou.

56. Ak by aj súd vychádzal z predpokladu, že dohoda o poskytovaní služieb je platná, ale je integrálnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, odplata vo výške 900,06 eur by sa nutne musela prejavíť v cene úveru, teda v RPMN ako i v odplate za úver, teda i v takomto prípade by RPMN i celkové náklady spotrebiteľa neboli vypočítané správne, čo by v konečnom dôsledku rovnako spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V tej súvislosti súd poukazuje na závery písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-372/14, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie podaný rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 8.3.2014, súvisiaci s konaním J. A. proti Provident Financial, s.r.o., kde v bode 5. sa uvádza, že Smernica Rady 87/102/EEC sa má vykladať v tom zmysle, že súčasťou celkových úverových nákladov pre spotrebiteľa na účely výpočtu RPMN je aj odmena za doplnkové služby ako je tá vo veci samej, a túto treba kvalifikovať ako klamlivú obchodnú praktiku, pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Z obsahu úverovej zmluvy však jednoznačne vyplýva, že žalovaný do RPMN nezahrnul odplatu za služby spojené s Dohodou o poskytnutí služieb, preto, ako už bolo vyššie uvedené, výpočet RPMN je v rozpore s ustanovením § 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., následkom čoho je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

57. Ďalším dôvodom, pre ktorý je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, a to v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. je absencia uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru a doba trvania zmluvy. S poukazom na žalobcom citované doterajšie rozhodnutia súdov (napr. rozhodnutie sp. zn. 36Csp/115/2016 Okresného súdu Košice I) a na výklad predmetného zákonného ustanovenia, súd má zato, že dobu trvania zmluvy je potrebné ohraničiť aj pri revolvingovom úvere, nakoľko ani takýto úver sa neposkytuje veriteľovi do nekonečna. Iba uvedenie doby trvania zmluvy v Zmluvných dojednaniach neobstojí, keďže tieto zmluvné podmienky žalobca jednak neobdržal, nie sú mu známe a absentuje na nich podpis žalobcu. Navyiac nemožno spravodlivo od spotrebiteľa očakávať, že pri podpise zmluvy bude čítať zmluvné podmienky tak ťažko čitateľne vzhľadom na veľkosť použitého písma. Povinné náležitosti v Zmluve o úvere majú byť uvedené spôsobom, ktorý spotrebiteľovi umožní jednoznačne a rýchlo sa zorientovať v údajoch o poskytovanom úvere. A doba trvania zmluvy medzi tieto povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona jednoznačne patrí.

58. Odhliadnuc od doby trvania zmluvy, v zmluve absentuje aj údaj o konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti uvedený v Oznámení o schválení úveru zaslanom dlžníkovi nie je splnením zákonnej požiadavky na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, keďže Oznámenie o schválení úveru je jednostranným informatívnym dokumentom zaslaným spotrebiteľovi po podpise zmluvy a nie je teda súčasťou Zmluvy, keďže neobsahuje ani podpis žalobcu spotrebiteľa a ani mu tento dokument pri podpise Zmluvy nebol známy. Údaj 42 mesiacov na Žiadosti o schválenie úveru nemožno považovať za postačujúci, keďže údaj o konečnej splatnosti má byť v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený jednoznačne tak, aby spotrebiteľ nemusel vykonávať ďalšie výpočty. Skutočnosť, že v Oznámení o schválení úveru je uvedený dátum poslednej splátky neobstojí, keďže tieto údaje absentujú v návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý robil žalobca (formulárová zmluva) a teda zmluva s takýmito náležitosťami nebola dohodnutá. Tieto údaje žalovaný jednostranne oznámil žalobcovi, a teda nemôžu byť ani súčasťou zmluvy, čomu svedčí, že na oznámení absentuje podpis žalobcu.

59. Čo sa týka ďalšieho tvrdenia žalobcu, a to „spornej Dohody o zrážkach zo mzdy“ (predmetná Dohoda bola podpísaná na samostatnom tlačíve v deň podpísania Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktoré tlačívo bolo žalobcom dopredu tak, ako samotná zmluva o úvere vypracovaná ako formulárová (typová) zmluva, vopred pripravená žalovaným, ktorú tento nemal možnosť reálne ovplyvniť), súd má zato, že predmetná dohoda bola v danom prípade medzi stranami sporu uzavretá bez súdnej kontroly, kedy žalobca, ako spotrebiteľ, nemal možnosť zabrániť predmetným zrážkam zo mzdy, takže táto dohoda je neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. V zmysle praxe Slovenskej obchodnej inšpekcie je dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou, nakoľko sa v zmysle ustanovenia § 54 ods. 1 OZ v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 551 OZ. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako prihliadnuc na skutočnosť, že podstatným

znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonávaných zrážok. Taktiež nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku, tak ako je to v tomto prípade. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 OZ.

60. Ďalej súd konštatuje, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola žalobcom, ako spotrebiteľom, podpísaná dňa 16. 1. 2015, teda zároveň s podpisom predmetnej zmluvy o úvere, je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Zrážky vykonávané podľa § 551 Občianskeho zákonníka dlžník nedokáže priamo voči jeho zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobcu je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva podľa žalobcu poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi a ani zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, povahu a výšku dlhu a zároveň mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy a to napriek tomu, že veriteľ je súkromnou osobou a jeho moc siahať na majetok spotrebiteľa nie je delegovaná nijakou verejnoprávnou inštitúciou a nie je ani inak odvodená od verejnej moci. Ani v prípade upustenia od používania dohody o zrážkach zo mzdy bez presného vyhlásenia veriteľa nemá žalobca istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy a autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky.

61. V čase, kedy bol žalobcovi poskytnutý predmetný úver, bol tento zamestnancom Ž. A. P. A. A. K., C. X. Z dôkazných listín predložených v tomto konaní, ako aj v konaní o nariadení neodkladného opatrenia vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/45/2019, súd vzal za preukázané, že žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu, aby tento vykonal zrážky zo mzdy na základe predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu o vykonaných zrážkach zo mzdy vyplýva, že od 03/2015 do 31.1.2019 bola žalobcovi zrazená spolu suma 1.862,24 eur a v mesiaci február 2019 mu bola strhnutá ďalšia suma vo výške 50,83 eur. Z uvedenej zrazenej sumy je zrejmé, že žalobca zaplatil zrážkami zo mzdy podstatne viac, ako bola samotná istina úveru, takmer dvojnásobok. Výkon zrážok zo mzdy zo strany zamestnávateľa bol pozastavený uznesením tunajšieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia v konaní sp. zn. 2Csp/45/2019, takže k ďalším zrážkam zo mzdy zo strany zamestnávateľa na základe neplatnej dohody nedošlo.

62. V závere súd hodnotí obranu žalovaného, v ktorej uvádza, že zabezpečenie plnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy formou dohody o zrážkach zo mzdy nezakladá bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru a že predmetná dohoda je platná a účinná, za účelovú a nie v súlade s doterajšou súdnu praxou. Odkaz na jedno rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/142/2016, v ktorom sa okrem iného konštatuje, že: „dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán“, je v rozpore s niekoľkými ďalšími stovkami súdnych rozhodnutí súdov SR, v ktorých sa konštatuje opak. V závere súd konštatuje, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je v zmysle ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. Nakoľko predmetná dohoda bola uzatvorená na predtlačenom formulári, v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca, ako spotrebiteľ bol predložením tejto dohody spolu s úverovou zmluvou takto nepriamo prinútený predmetnú dohodu podpísať ako podmienku platnosti predmetnej úverovej zmluvy. Takýmto konaním žalovaného voči spotrebiteľovi bol obídený dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa, a to ex offa súdna kontrola zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

63. K námietkam žalovaného k právnemu posudzovaniu Dohody o zrážkach zo mzdy súd zistil, že v písomnom vyjadrení (tak ako je uvedené v bode 19. tohto odôvodnenia) žalovaný uvádza skutočnosti,

ktoré nie sú pre danú úverovú zmluvu použiteľné, nakoľko žalovaný nesprávne uvádza, že predmetný revolvingový úver mal byť uzavretý v roku 2013, a preto nie je zrejmé, z akého právneho alebo iného dôvodu by sa na právny úkon z roku 2013 mala použiť úprava účinná od 01.05. 2014. Z uvedeného textu je zrejmé, že právny zástupca žalovaného pri vyjadrení vyberal určité dopredu predtlačené texty, ktoré použil nesprávne na daný skutkový stav.

64. Na základe vyššie uvedených skutočností po zistení, že spotrebiteľská zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 29. 1. 2015 neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/, g/, j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, je teda so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ citovaného zákona úverom, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, súd vzal za preukázané, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný, a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

65. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

66. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 29. 1. 2015 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

67. Dokazovaním bolo preukázané a žalovaný túto skutočnosť v písomnom vyjadrení potvrdil, že žalobca uhradil po podpise predmetnej úverovej zmluvy na účet žalovaného sumu 2.340,62 eur, (z toho zrážkami zo mzdy sumu 1913,07 eur), teda bezúročný a bezpoplatkový úver preplatil o 1.317,62 eur (2.340,62 eur - 837,- eur). Zaplatením sumy nad istinu poskytnutého úveru sa žalovaný bezdôvodne obohatil, preto súd rozhodol, že žalovaný je žalobcom požadovanú čiastku vo výške 1.076,07 eur žalobcovi povinný titulom bezdôvodného obohatenia vydať, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia. V závere súd konštatuje, že žalobca požadoval nižšiu sumu, aká bola ním zaplatená nad istinu úveru.

68. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.